

ad § 30.

Et Eksempel, der i høj Grad begrundet Ønskeligheden af de i § 30 indeholdte Bestemmelser om Anvendelse til en vis Grad af Bestemmelser i den københavnske Byggelov paa Gader og Grunde i fremmed Kommune, er Strandvejen, hvis østre Side danner Grænse imod Gentofte paa Strækningen omtrent fra Scherfigsvej (København) til Carolinevej (Hellerup) og endog paa den sidste Strækning har Gentoftearealer paa begge Sider.

De enkelte Stykker i § 30 behøver formentlig ikke nærmere Omtale.

ad § 31.

I de indledende Bemærkninger er det med Henblik paa Afsnit III Kapitel 4 i Loven, der indeholder Reguleringsbestemmelserne, udtalt, at Vandløbslovgivningen hviler paa Principper, som der er Grund til at skænke særlig Opmærksomhed, naar Talen bliver om, i hvilket Omfang Bygningsmyndighederne bør kunne gribe ind over for bestaaende Ejendomsforhold med det Formaal at tilvejebringe en Ordning under eet af uforsvarlige Bebyggelsesforhold og i den Forbindelse inddrage Grundejereren i et lovbestemt Fællesskab med Hensyn til Ordningens Gennemførelse. En Omtale af nogle af Hovedbestemmelserne i den for københavnske Arealer gældende Lov om Kloakanlæg af 28. April 1906 vil derfor her være paa sin Plads. § 1 i denne Lov udtaler: „Saafremt Københavns Kommunalbestyrelse anser det for ønskeligt at tilvejebringe en samlet Vandafledning for et større Distrikt, kan den beslutte, at Foretagendet, hvis det efter det følgende nyder Fremme, iværksættes ved Kommunens Foranstaltning, saaledes at Udgifterne forskudsvis udredes af Kommunens Kasse.“ Udgifterne kan saaledes lægges ud af Kommunen; men som det udtales i næste Punktum: „De Spørgsmaal, der maatte opstaa om Betimeligheden af Planen og dens Enkeltheder, om Erstatningskrav i Anledning af Afstaaelse til Ejendom eller til Brug af Arealer til saadanne Vandafledningsanlæg eller af andre Grunde, om Fordelingen af de hermed og med Anlæggenes Udførelse forbundne Udgifter, afgøres efter de i Lov af 30. November 1857 om Afstaaelse af Grunde til Vandafledningsanlæg givne Regler med de Ændringer og Tilføjelser, der følger af Bestemmelserne i de følgende Paragraffer.“ § 2 indeholder nærmere Bestemmelser om den i Lov af 30. November 1857 § 2 ommeldte Kommission — almindeligvis kaldet Vandafledningskommissionen. Sluttelig skal i denne Forbindelse citeres § 3 i Loven af 1906: „Har Anlægget efter Kommissionens Skøn en mere almen Interesse, kan Kommissionen for sit Vedkommende gøre Sagens Fremme afhængig af, at Kommunen — ud over hvad der kan paalignes den som Grundejer — yder et af Kommissionen fastsat Bidrag til Anlægget; Kommunalbestyrelsens Samtykke bliver da at indhente.

Efter de citerede Bestemmelser kan Kloakanlæg gennemføres som Fælles-Foretagende. Kommunen kan vel stille Midlerne til Raadighed for Gennemførelsen, men endeligt skal Kommunen ikke — medmindre der efter den citerede § 3 knytter sig en mere almen Interesse til Anlægget — bære Udgiften, hvis Fordeling mellem de lodtagne Grunde derhos endeligt afgøres af Vandafledningskommissionen. Om denne Fordeling skal det i korte Træk oplyses, at almindeligvis saavel bebyggede som ubebyggede Grunde er inddraget under Kloakforslaget. For bebyggede Grundes Vedkommende er det Hovedreglen, at Kloakbidraget forfalder straks, medens det for ubebyggedes Vedkommende stiller sig enten saaledes, at Bidraget først forfalder, naar den aktuelle, individuelle Interesse i Brugen af Kloaken er til Stede, nemlig ved Bebyggelse, eller saaledes, at der straks for den ubebyggede Grund betales et mindre Kloakbidrag, som ved Bebyggelse suppleres til den fulde almindelige Størrelse.

I de indledende Bemærkninger er der Sp. 3187—94 gjort Rede for de til Grundliggende almindelige Synspunkter. Der er der redegjort for, hvorledes tidligere Loves